

նր պահպանելու անկողնո՞ց ցանկու-
թեամբ Հարցը վերաբերում է բա-
ցառապէս երկու շահագործված պե-
տութիւններին, որոնց մէջէն կատար-
վում է մտքերի բարեկամական փո-
խանակութիւն։

Ուսկիր.—Եկաւ Գուսնիէն և սկսեց
բանակցել թիւրքաց զինուորական իշ-
խանութիւններին հետ չերսօգործական
մասնաժողովը՝ սահմանալին յարաբե-
րութիւններին մշակման համար։

Գոսովայի վերալեկում ուժեղացել է
բուլքարական հրոսակաւորների գործու-
նեւութիւնը։ Երկուսն են ալաւանական
հրոսակաւորներ, որոնք յարձակումներ
են գործում քրիստոնեաների վրա։ Մի
շարք սպանութիւններ են կատարվել
լեւոնային ճանապարհներին վրա։

Յէտինիէ.—Ձերսօգործական արտաքին
գործերի մինիստր Տոմանովիչը, խօսելով
թիւրքաց արտաքին գործերի մինիստր
Րիֆատ փաշայի յայտարարութիւններին
մասին թիւրքաց պարլամենտում, յայտ-
նեց զործակալութեան թղթակցին, թէ
հա չէ հաւատում թիւրքերի խաղա-
ղասիրական յայտարարութիւններին,
հաստատելով թէ թիւրքերը յաճախ
խաբէլ են չերսօգործներին։ Կա են-
թադրում է, որ թիւրքերին հարկաւոր
է արդաւունք Ձերսօգործային վրա, որ-
պէսզի ժողովրդի ուշադրութիւնը յետ
մղէ ներքին անկարգութիւններէն, նա
համոզված է, որ թիւրքերը կը դբա-
ւեն չերսօգործական հողը Պօղոբոցի
ըջանում։

Յէտինիէ.—Թիւրքերը վերջին պա-
տերազմական գործողութիւնները աշող
էն, անցնում է Գուսնիէի գորաբանակը
Էրէնժի փաշայի հրամանատարութեամբ
գինում է դէպի Վաւիլի։ Մի օր շա-
րունակվող կուլից յետոյ թիւրքերը
խլցին Գոնիդ կարևոր դիրքը։ Հարա-
ւային զորաբանակը նոյնպէս առաջ է
գնացել և ալաւաններն քշել է շատ
կիւրքերէն։

Կատարաշտոնական «Յէտինի Վէստ-
նիլը», քննելով Չարիկովի հարդարածը,
ասում է. «Ռուսաստանը ալաւանական
դէպքերը դարձրեց միջազգային նշա-
նակութեան խնդիր։ Ռուսաստանը
ձգտում է ոչ միայն ընդհանուր խա-
ղաղութեան, այլ և պաշտպանութիւն
է ցոյց տալու Ձերսօգործային»։

Թիւրքաց զորամասը դրանց էղէր
պահակաւորին, ուր 1910 թ. գնտին
հաւատարմացել էր թիւրքական մէ բերդ՝
սահմանի անտրոսութեան պատճառով։
Էղէրի դրաման ժամանակ թիւրքերը
կրակում էին սահմանապահ պահա-
կաւորին վրա։ Ձերսօգործները չը պա-
տանակցեցին, այդ առիթով լուրջ հե-
տեանքներ չեն սպասում։

Հարաւային զորամասը դիմեց յար-
ձակման։

Կ. Պօլիս.—Տուրքութիւն-փաշայի առա-
ջին և երկրորդ զօրախմբերը նեղել են
սարատամբներին և գրաւել են նոր
դիրքեր։ Եղէնժի-փաշայի գնդակը կուլի
է ունեցել մէկ ու կէս օր և մեծ կո-
րուստներ պատճառել թշնամուն։ Կա-
ռավարութեան ցօրերին ունեցել են
չորս զինուոր սպանված և մի օֆիցէր
վիրաւորված։

ՊԱՐԱՄԱՍԱՆԻ ԾՈՒՂԸ

(Պետերգրդի Հնո. Գործ.)
18 և 19 մայիս

Թարիդ.—Թիւրքաց զինեալ հիւ-
պատարի առաջնորդութեամբ կազմվեց
օսմանհան առևտրական պալատը։
Մարդային նահանգապետը ազգա-
բնակչութեան ցանկութեամբ վերացրել
աղի հարկը, դրանով յարուցանելով
Ատրպատականի զինեալ-նահանգապե-
տի ղեկավարութիւնը։

Թօշաբէկեւեցիները ցեղը ջարդ տուեց
Ղարաբաղի նահանգապետի մարզկանց
և յետ խլցեց մեծ քանակութեամբ ռադ-
մարմերը։ Շատ կան սպանվածներ և
վիրաւորներ։ Անարը ապստամբների
ձեռքումն է։

Թէրան.—Լուսնոյ մէկնեց ներկայ
լինելու թագադրութեան հանդէսներին
մի պատգամաւորութիւն լուսաւորու-
թեան մինիստրի գլխավորութեամբ։

Սարդար.—Սարը մէկնեց Եւրոպա։

Թարիդ.—Ատրպատականի նահան-
գապետի պատժիչ զօրախումբը, որ
ուղարկված էր շահնէփաների դէմ,
ջարդ կրեց։ Նահանգապետը փախաւ
Անար։

ՆԱՄԱՆ ՊԱՐԱՄԱՍԱՆԻՑ

Թարիդ, 11 մայիս

Մակուի մօտիկ ս. Թարիս առաքել
պատմական վանքի տիրակալութիւնը սար-
դար իղբադուստ Սալմանի իղբադից և վանհօր
դէպի Սոյ փախաւ։ Ու ուղարկած հետա-
գիւր Ատրպատականի թեմակալին՝ յայտնի
են արդէն «Մշակոյ» ընթերցողներին, իմ
հարդրած տեղեկութիւններէն։

Համաձայն տուածն իտալման տալիս եմ
մի քանի մանրամասնութիւններ յիշելու
վանքում տեղի ունեցած անցքերի մասին

ապագուցանելու համար հայերից ոմանց կա-
տարած դերը հայկական ճակատագրի վրա։
Ատրպատականի թեմակալ Կարապետ եպ-
անցած տարի վանքն այցելելու Աղթնա-
բի միաբաններէր վահան սարկաւորին, որ
վանքում մնացած լինելով մեծապէս գոհ
էին նրանից, արեղայ ձեռնադրեց Թադիկ
անուանով և նշանակեց վանահայր։ Վանքին
կից կայ մի հայաբնակ գիւղ 40 տըն-
ւոր, ուր աչքի ընկնող ընտանիքը Յովսէ-
փեան ընտանիքն է, նախկին վանահայր
Եսայի վարդապետի ազգականները։ Այս
ընտանիքը՝ որպէս ուժեղ և աղքեցիկը բո-
լոր գիւղացիներէր՝ ամեն բան իր ձեռքն
է անց կացրել։ Այդ ընտանիքի անդա-
նները քննված, ռէս և ամենայն ինչ են
այնտեղ. մի խօսքով իրանց համարել են
գիւղին ու վանքին տիրապետողներն ու բըւ-
նաւորներն։ Երեւոյ վանահայր Թադիկ ա-
րեղայի օրօք անկաւոր լինելով սովորական
խաղիւր ի գործ դնել շատ բնական էր, որ
վանհօր և նրանց մէջ գտնութիւն ծագէր,
մինչ այն աստիճան, որ՝ ինչպէս դրաւոր
զանգաւ էր ներկայացրել վանահայրը թե-
մական իշխանութեան՝ մի միկտութեան
ժամանակ Յովսէփեանները ուղեցել են թու-
նաւորել վանհօրը, որը հաղի է ապաւովել
Վերջինս գտնութիւնն ու առեւտրութիւնը
այնտեղ է հասել, որ վանքի վրա հրացա-
նածգութիւն է եղել, որի ժամանակ վան-
քից արձակված մի գնդակով մի գիւղացու
ականջն է վիրաւորել։ Վանքը շահագործող
Յովսէփեանները նախկին վանահայր Գէորգ
վարդ. Նարանգեանցի մեկնելուց յետոյ
վանքից պարտք էին պահանջում, իբրեւ թէ
Գէորգ վարդապետն է վերցրել իրանցից,
մինչդեռ իրմանիկ մարդիկ վկայում էին
պահանջի շինծու լինելով, մասնաւոր Գէորգ
վարդապետ վանքի եկամտական հաշիւները
թեմական խորհրդին ներկայացնելու այդ
օրինակ մի պարզ բնաւ ցոյց տուած չէ։
Բացի դրանից Յովսէփեան Աւետիսի աղ-
ջիկը կնուծեան է արված վանքում ծա-
ռայող Յովսէփեան անունով մի երիտասար-
դի Յովսէփեանները գնագատվում էին, թէ
Յովսէփեանը կնուծ ծեծում է, հեռացրել է
և այլն, մինչդեռ Յովսէփեանը գնագատվում
է, որ ծնողներն իրանից հեռացրել են կնուծ
և չեն տալիս։

Միջ անունով մի քաջ երիտասարդի, ո-
րին անցած տարի սպանեցին, ընտանիքը
չարաչար նեղութիւններ են քաշում Յով-
սէփեաններէր՝ մասնավոր յետին չքաւո-
րութեան։ Բանից դուրս է գալիս, որ վեղի
քննված Յովսէփեան Յարութեանը կամե-
ցել է յիշելու այդի կնուծ իրն առեւել. Վերը
չէ գնացել, այս պատճառով ամեն անհեր-
քի միջոց դարձ են դնում նրան խղճացնա-
լու ու տիրապետելու համար. իսկ վանա-
հայրը պաշտպանութիւն է ցոյց տալիս։
Վերջինսը հանգամանքները գլխաւոր թըշ-
նամութիւնները շարժութիւններ են կադ-
մուս։ Երկու կողմերից առաջնորդարան
թալիված գնագատողների պատճառով, Կա-
րապետ եպիսկոպոսը Սալմանի գործակալ
քահանային ուղարկում է, որ անհաւ ջըն-
նութեան կատարելի Միեկուն ժամանակ
թուղթ ևս գրվեց սարդարին, որ նպատե
լինելու պարզելուն, որպէս զի վանքում
վերականգնել սպանութիւնն և խաղաղու-
թիւն։

Գործակալը մանրամասն քննութիւն է
կատարել, վկաների ցուցմունքներն առել և
այլն։ Այս բոլորից երկուսն էլ որ վանհօր
հարդարածները ձեռք են Յովսէփեանները
առաջուց սովորած լինելով վանքին տիրելի,
իրանց արածագործութեան ներքոյ եղած մի
կարեւոր պէս իբրեւ շահագործութիւնները
միակ աղբիւր, այս անգամ ևս փորձել են
անում նոյն շահագործական նպատակին
հասնելու։ Վերջին տարիներում ինչ-ինչ
պատճառով անհար էր եղել շահագործող
վանքը՝ իրանցից աւելի ուժեղների հանդի-
պելով...։ Վանահայր Թադիկ արեղան ևս
մեծապէս արեղեց է Յովսէփեանների մաս-
ած շահագործական նպատակին. այդ պատ-
ճառով ուղում են մէկ օր առաջ վանհօրը
փախցնել վանքը իրանց ճանից գեղել
մաքով։ Վերջնապէս երկու կողմերը սար-
վում են Մակու՝ հաշտութիւն կայացնելու
նպատակով. և արեղան սարդարը գրել էր
Կարապետ սրբազանին, որ ճնշողեցի, միա-
միտ եղէք և այլն երբ Յովսէփեանները
վերադարձել են վանք, սկսել են նորից ի-
րանց յանդուրէլ քաղիւրը ձեռք առնել, այս
անգամ առաւել մեծ չափով, քան առաջ։

Գննել գործակալի գրածներէր, որոնց
հետ նաև Յովսէփեաններին կողմից ներկա-
յացված գրաւոր լազատարութիւններէր հե-
րուում էր, որ վանհօրը տիրակալած ամ-
բողջ ցուցումները բոլորովին ձեռք են։ Այս
անգամ թեմակալ սրբազանը վերադառնալ
մեծ գրեց Յարապարին ու պահանջեց, որ
Յովսէփեան Յարութեանին բէկութեանից
հանէ և զալէ, որպէսզի այլ ևս չը կրկնէին նրա
կատարած անտեղի արարքները։ Ընդհակա-
ռակ վանհօրից ստացված նոր տեղեկու-
թիւնները ցոյց են տալիս, որ նրա գրու-
թիւնը քանի գնում աւելի և աւելի նեղ է
գաւառում. այնպէս որ վանքի պարեմաներից
գուրս գալ չէ կարողանում. ինքնուրու է մի
ճար անել կամ թող տալ հեռանալու։ Միւս
կողմից առաջնորդը տիրակալութիւն է ստա-
ցել, որ սարդարը գործակալի հեռանալուց
յետոյ, անտեղի պատահանքներով—ինչ-որ
որպէս թէ՛ Մակուի մասին լրագիրներով
անհպատ տեղեկութիւններ են եղել և այլն—

խուզարկել է տալիս Մակուի բոլոր հայերի
աները, նաև յատկապէս եկեղեցին և քահա-
նայի տունը։

Այս բոլորից յետոյ առաջնորդը հետագիւր
է ստանում ինչից՝ շուտից ինչով առած
վանհօրից, որ սարդարի հրամանով վանքը
զբաւեցին, առարկելով թէ սարդարի կա-
լումն է։

Առաջնորդարանի կողմից նախապէս մի
գրութիւն գրվել էր. նահանգապետ Մուս-
թափաճ Սալմանէն, որ Թարիդ կանչվին
Յովսէփեանները և սրանց աղջիկը՝ յար-
մար քննութիւնն ու կարգադրութիւնն անե-
լու համար։ Երկրորդ գրութեամբ սրբազան
նուրբից նահանգապետին ինչից ստացած
հեռագրի պատճէր՝ պահանջելով անմիջա-
կան կարգադրութիւն և նրա ուշ գրութիւնն
հրաւիրելով այն հանգամանքի վրա, որ հայ
Ժողովրդի դարաւոր սրբութիւնը անընա-
բարել է։ Երրորդ գրութեամբ սրբազանը
պահանջ է արել նահանգապետից անմիջա-
կան կարգադրութիւն և պատասխան, որպէս
զի ապա ձեռնարկէ իր անկեղծին։

Վերջին գրութեան պատասխանն է նա-
հանգապետը որ ինքը իրաւութեամբ Սալմա-
նէից չէ սպասում այդպիսի մի վարժուած-
արեւմտամեթոդի գրել է և սպասում է պա-
տասխանի։

Այստեղ կարելու է յայտնել, որ նահան-
գապետի յարաբերութիւնը շատ լաւ է
Մակուի սարդարի հետ. մինչև անգամ
վերջերս մի ակնանկուս աւել է ուղարկել
ընծայ։

Վանքի դէպքերը մանրամասնութեամբ
հաղորդվեցին կաթողիկոսական տեղապա-
Սուրբնան սրբազանին։

Առաջնորդարանի կողմից վանահայրը
հրաւիրվեց Թարիդ, բայց մինչև հիմա
գնալ չէ եկել։

Յ. Գ.—Սրբութեան կալանաւոր յայտնի
Իահիմ խանը փախչելու փորձել է արել
այդ պատճառով շղթայակալ արին և զցե-
ցին բանտ այդպէս ժամանակով։ Նոյն

ԼՈՒՐԻՆԻ ԹԻՎԻՔԱՆԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔԻՑ

Հայկական Բարեգործական Միութիւ-
նին այս անգամ դարձեալ ընդհանուր ժո-
ղով դուժարեք է Կարիւրի մէջ և քննելով
1 մայիսին 31 ղեկումները 1910 ջննարին
հաշիւները՝ վաւերացուցեց, պաշտօն տալով
վարչական ժողովին՝ հաշուեցնել մը ընտ-
րելու ներկայ ջըննարին համար։ Կանոնա-
գրին 15-րդ յօդուածին վրայ փոփոխութիւն
եղել է, արամադրութիւն մը աւելցուելով որ
տարին անգամ մը կիսովին փոխուին վար-
չական ժողովին անդամները և փոխանդները
վերջնորդել լլլան։ Ժողովը շնորհակալու-
թիւն յայտնել է Պօղոս Նուպար փաշայի և
կեղերական վարչութեան միւս անդամնե-
րուն, նոյնպէս վարչական տեղեկագրին մէջ
յիշատակուած այն բարեհօր աղգարիննե-
րուն, որոնք իրենց անձնութիւնները ցոյց
տուած են Միութեան նկատմամբ։ Միութե-
ան կեղերական ժողովը կը բանակցի
Ռուսաստանի և մասնաւորապէս Կովկասի
մէջ մասնաճիւղեր հիմնելու մասին Հաւա-
նական կը նկատուի, որ Հ. Առաքել-
եան ստանձնէ պատուերակի պաշտօնը՝
Կովկասի Փոխարքայ Վարդգիւշ-Դաշիւզի
արտօնութեամբ մասնաճիւղեր կազմելու
համար Կովկասի մէջ։

Մուշի ազգային վարժարաններուն
տեսուչ Ս. Չաւարեան Եղեպտոսի Հայ Բա-
րեգործական Միութեան ընդարձակ առ-
ղեկաւոր մը գրելով՝ Մուշի և ջըննա-
կաններուն կրթական և տնտեսական կա-
րօտութիւնները պարզել է, քանի մը
կարևոր թիւղարկութիւններով։ Այս մասին
առաջարկներ եղել են Կահ Միութեան՝ Մու-
շի երեսփոխան Գեղամ էֆ. Կողմէ ժողովը
յատակիւյային պիտի դբաղի այս խնդիրնե-
րով։

Բայազետի հայոց առաջնորդական
տեղապահ տէր Նեքիս Թա. Բաշլերեանի
կը գրէ ապրիլ 8 փախկնալով. «Հիմա
հեռագրի ստացալ, թէ աղաղիկացի Սրտի
որդի Հմայեակ անուն 19 տարեկան երե-
տասարեան երկու գնդակով գրաւուել է ճըվ-
րէի ըստած քիւրդերէն Ուրարդոնը տա-
կաւին չէ ձեռքարկուած և ժողովուրդին ա-
հարկութեան ու յուսահատութեան մատ-
նուած է։ Հաւանաւորութիւն ընտանքը բառ-
մըն է լոկ այս տեղիւրուն համար, և ինչ որ էր
բնապետութեան առեւել, նոյն վիճակը կը
տիրէ նաև հիմա։ Հողային հարցը Գորդեան
հանդիւր մըն է, ժողովուրդը փնացաւ, դադ-
թակաւորներն շատերը ետ դարձան, միա-
ցողիւրն ալ պատերու տակ անօթի, թշուառ
ու մեկը կը սպաննէ մեծան այստեղ շատ
խիտ էր և ժողովուրդը շատ վնասուեցաւ.
քանի մը գիւղերու ցանքներն ալ վնասուած
են»։

Ալեքսանդրիա հասել է երաժշտապետ
Կոմիտաս վարդ. և առաջնորդարան իջել է
ժողովուրդեան հրաւերով Զատիկ առաւօտուն
պատարագիւր է Կարիւրի եկեղեցին Կոմի-
տաս վարդ. մայիսի վերջը Եւրոպա պիտի
ուղևորի իր անուիւ պարծերուն մէջ մար-
տադրութեան յանձնելու։ Հիմակաւորն ան-
միջակայս գործել սկսել է հայկական մեծ
հաները մը կազմակերպելու համար Ալեք-
սանդրիով մէջ, որուն պիտի մասնակցին
աղաղային վարժարաններուն երկուսն ուսու-
նողներն և այլ ու կին ամամբնուներ։ Ա-
լեքսանդրիոյ օտար թիւթերը մեծ գովա-
տով կը խօսին Կոմիտաս վարդ. ի վրայ,
կենսագրական տեղեկութիւններով։

Ուրարդեան Պօղոս քահանայ և բողո-
քականաց պատուելի Ասատուր էֆ. ապրիլ
19 թուականով հետեւալ ծանրակիւս հետա-
գիւրը դրեալ են պատրիարքարան։

«Կայսեր գահակալութեան տարեգարծին
օրը ժողովրդեան կողմէ ուրախութիւն կա-
տարուած միջոցին Կօտեկիւր գիւղին բո-
լոր աղաներն իրենց սպասաւորներով ստա-
կալի ու մեծ խումբ մը կազմելով՝ յարձա-
կած են նոյն գիւղի հայ գիւղացիներուն
վրայ, զանոնք իրենց միակ պատաստարան
կողմ տուններն դուրս վճռակով՝ քարերով,
բիւրերով, բահերով և շիշերով։ Ասանցմէ
մեծ մասը վիրաւորուած է։ Բաւական
թուով ծանր վիրաւորուածներ կան, որոնց
կանաքը վնասուել մէջ է։ Այս ոճիւր գործող
աղաներն եթէ օրինական պատմիւնեւու
չլինթարկուել, միւս գիւղերու աղաներն ալ
կենսաւտուելով՝ պիտի հետեւին անոնց օրի-
նակին։ Բռնապետութեան անձնուր ժա-
ռանգորդներուն լուծին տակ ճնշուած այս
ղծբաւտ ժողովուրդին տալուութիւնն յա-
նուն սահմանադրութեան ու ազատութեան
կը խնդրեց. կեղբ. կառավարութիւն»։

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՇԽԱՆԱԶԱՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ՄԷՋ

Չորեքշաբթի, մայիսի 18-ին, Աշխարհա-
գրական Ընկերութեան Թիֆլիսի բաժնա-
մուծեում տեղի ունեցաւ ընդհանուր ժողով
սենատոր է. վատացիի նախագահութեամբ։

Չեկուցուեալ կարգացին Հօփման, Ա.
Քալանթար և Ն. Տարախով։

Հօփման, խօսելով Կովկասի հանքային
հարստութիւնները մասին, կարևոր համա-
րեց հաղորդակցութեան միջոցների բարւո-
րում, որպէսզի հանքերի շահագործութիւնը
առաջ գնալ կանոնաւոր և ընդարձակ կեր-
պով։

Ա. Քալանթար իր զեկուցման մէջ բըւ-
նուծեան ինքնուրիկ լեւոնային գոտիների
աղեկցութեան արտապայտութիւնները։ Ուս-
տելով հողի, բոյսերի, տնային կիւնքանի-
նէր, ձկների, մարգրու, մարգիւլային կենցաղի
բնորոշ երեւոյթների մասին, զեկուցանողը
բացեց մի ամբողջ աշխարհ, որը կարօտ է
սրտեմեական ընդարձակ ուսումնասիրու-
թեան։ Ա. Քալանթար ներկայացրեց մի
ծրադիւր, որով ցանկալի համարեց ժողովին
մանրամասն տեղեկութիւններ լեւոնային
գոտիների աղբիւրներիցը պարզելու և
լուսարեանելու համար։

Ի. Տարախովով կարգաց մի կարճ գե-
կուցում, որոնք հաստատում էին Ա. Քա-
լանթարի զեկուցման մի բանի կետերը։

Երեսը վերջացաւ ժամը 10¹/₂-ին։ Բոլոր
զեկուցումները ընդունվեցին ժափադարու-
թիւններով։

ԿՈՎԿԱՍԿԱՆ ԲԾԵՎԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ
ՆԻՍՏԸ

Բժշկական-վկայականի պահանջը ա-
մուսնացողներին համար

Մայիսի 18-ին Կովկասեան Բժշկակա-
ն Ընկերութեան նիստում նոյն Ընկերութեան
ընտրած յատուկ յանձնաժողովի կողմից՝
Մկրտիչ Ի. կաթողիկոսի հրատարակած յայտ-
նի կոնդիկի հիման վրա ամուսնացողներից
բժշկական վկայական պահանջելու հարցի
առթիւ՝ զեկուցում կարգաց յիշեալ յանձ-
նաժողովի

Երբեքու՝ էր ծխական դպրոցի երկնային եր-
գեթիկ խումբը:

III բաժանում նայն դպրոցի սաների
կազմված զինակառարներն օրհնանքի իտա-
ղով ներկայացրին Լուկաշևի՛նի «Մաղիկ
հերթ մէջ» ֆանտաստիքական պիեսը 2 գոր-
ծողութեանը:

Վերջինը 3 բաժնիներն էլ անցան սա-
նուն ու գեղեցիկ ապարուսթներն ինքնին ին-
ներկայ եղող մանուկներն ու թէ՛ ծնողները
վրա: Անմիջ ծափահարութեանները շատ
անշամ հերթից դուրս բնմ էին կանչուե-
լիքորէի հրակատարներին, արտասանե-
լիքանց գողտչիկ ռուսներուները:

Իրօք այդ օրը կարելի է անուանել «Ման-
կական տան»: Մանուկներն այդ օրը եկե-
ն էին ողջունելու ցնձազին մայրին, որ ան-
սահման ընկերութեան էր բերել նրանց ան-
մայր: Նրանց ուրախութեանը չափ չը կա-
ճարվայ միակատար ու խոշորող միջուրը:
Միայն յետոյ այդ օրը շնչում էին նրախ-
մայրեանս զովարար ու թարմաշունջ օդը
որ կազդեցրում էր նրանց հոգին ու միտքը
որ վերածնունդ էր նրանց զանազաշար-
ք ու բխարցող կեանքից:

Աննկարագրելի է նման երեկոյթներին ու-
նեցած բարբար աղբիցութեան ու կրթի-
չանականութեանը, մանաւանդ Ասկարայի
հասարակական-կրթական միջոցաւումը, ուր
այդպիսի ձեռնարկութեանները, փոփոս որ
եղալի զէպքեր են ու համեմատաբար քիչ են
խրախուսում թէ՛ ծնողներն ու թէ՛ հասարա-
կութեան միւս անդամները կողմից: Ձե-
պեղած է մոռանալ, որ այդպիսի երեկոյթ-
ներկայացումները կրթում ու արդեսանու-
ն են մանկան հոգին ու պատճառատմ նրա
մատաղ սրտում այն վառ ձգտումներն ու
զգացումները, որ տածելու է նա զէպի իւր
ընթացումը, զէպի իրան խնամող հասարա-
կութեանը:

Առանձնապէս խրախուսանքի արժանի են
ծխական դպրոցի ուսուցչական կազմի հե-
տնադուռն ու անկողնի ջանքերը, որոնցով
այդ ուսուցիչները հաբեղել էին բազմաթիւ
խաչըրդասներ ու հրապարակ հանել այդպիսի
մի սերունդ ու պատասխանատու գործ:

Գահ,

ՆՍՄԱԿ ԽՐԱԿԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Թիֆլիս, 19 մայիսի

Գայլահանս դպրոցի հոգաբարձութեանը
ստիպված այն գնահատու վերաբերմունքից,
որ ցույց են տալիս Մոլոդու եկեղեցու ծխա-
կանները զէպի իրանց անուսումն ապակող
դպրոցը, խոսարհաբար խնդրում է՝ ձեռ-
նարկի միջոցով խառաբարկ այդ ծխակա-
ններին, որ երեքշաբթի, մայիսի 24-ին, ե-
րեկոյան 7 ժամին, նշանակված է վերջ-
նական ժողով, չոր կայացած ծխական ժո-
ղովներէ փոխարէն, լսելու ու հաստատելու
առաջինկայ դպրոցական տարվայ նախահա-
շիւր ու ծանօթանալու հոգաբարձութեանս
մտադրութեաննորի հետ դպրոցի ապագայ
վերաբերութեանը Հոգաբարձութեանը ըս-
տիպված է խառաբարկ, որ եթէ ծխական-
ները այս անգամ են հրաժարվին օգուկի
իրանց իրաւունքներից, նա տնդված կը
լինի իր որոշումներից՝ առգրեթի թեմական
առաջնորդի հաստատութեանը ասանց կան-
խօսելու ծխականների հաւանութեանը են-
թարկելու:

Անդամ հոգ. Նիկ. Տէր-Դանդան

Բազու, 8 մայիսի

«Մշակ» այս տարվայ № 87-ում պ. Ռ. Ն.
ի՛ր Մոլոդուի դրած յօդաւածում մեկտալում
է ինձ, որ զրգով եմ իմ խօսքը, որ եմ 2
տարի առաջ դարձու կեդրով խոստանալիս
Մշակաւանին հիմնվելիք հայոց դպրոցի
ստեղծման ուղարկել 250 ր., 5 տարի ժամա-
նակով, սակայն «Միլիթ-ուրաբանը» դըր-
մից իմ խօսքը, ռուսի դպրոցը չը բացվեց, ու
իւր այս փարձումով խառաբարկ է ոչ
թէ հասարակութեանը, այլ հենց իրանս:

Նայ՛մ մի փոքրիկ նկատողութիւն նաւա-
կազմին դրոյշ լինի բաների գործածու-
թեան մէջ:

Ճիշդ է, որ ես դպարու կերպով խոստա-
ցել եմ Կուլտուրական Միութեան կըրմա-
կան սեկցիային 5 տարվայ ժամանակին
200 ր. (ու՛ չ 250 ր.) Մշակաւանում բաց-
վելիք հայկական դպրոցին նպաստ, եթէ
Կուլտուրական Միութեանը կաշիւով հա-
մուղի Մշակաւանս քիւրի հասարակութեանը՝
բանալ դպրոցը իմ դրած պայմանից պարզ
կըլուած է, որ իմ նպատակն է եղել ոչ թէ
դպրոց բաց անել, այլ մի տեսակ խնամ-
ք լինի փոքրիկ նպատակաւ քիւրի հասարա-
կական, որ իրան իմ միջնորդող դպրոց
գրանէ ես համոզված էի, որ 5 տարվայ ժա-
մանակամիջոցում քիւրական հասարակու-
թեանը, տաննեղով դպրոցի տաւած արդիւնքը,
կերպաւոր կը զգայ այդ հիմնադրութեան
անհրաժեշտութեանը ու անանց կոշմանիկ
պատուի ինքը կը պահպանէ դպրոցը:

Այսպէս պիտի լինի իմ կարծիքով ամեն
ընդէ, եթէ ուզում ենք կըրթական դրոյշ եմ
առաքարկութեան մէջ ընել հաստատ հիմ-
նաքի վրա:

Սակայն մինչև այսօր, չը նայելով Կուլտու-
րութեանն գործ դրած նպնեքին, չի արդե-
րի բանալ դպրոց Մշակաւանում, որով՝ ես
նմ ապշտ եմ համարել նպատաւ տալուն, հա-
մա՛նայն իմ դրուող խոստման Կուլտուրա-
կան Միութեանս:

Ի հաստատութեան իմ անածնորի ուղարկում
մ Մշակով խնդարութեանը Կուլտուրական
իւրութեան կըրթական սեկցիային՝ ուղարկած
մ գրութեան պատճէնը (1907 թ., № 227,
մայիսի 1911 թ.), որը (կամ նրա հայերէն
արգամտութեանը) խնդրում եմ տպագրել
չըս ամիս *):

Ես դարձեալ կըրնում եմ խոստանում ամ
իմ Կուլտուրական Միութեանս կըրթական
սեկցիային տարեկան 250 ր. նպատաւ (փո-
խարէն 1907 թ. խոստացում 200 ր.) Մշա-
կական դպրոցում բացվելիք հայ տարրական
դպրոցի օգուին 5 տարեկ շարունակաբար, մի-

